

Een Koning is geboren

Bram Kasse & Michel de Boer

EEN KONING IS GEBOREN

ISBN 9789087821296

NUR 224

© 2024 Buddy Books

Tekst: Bram Kasse

Illustraties: Michel de Boer

Kleuradvies: Leontine Gaasenbeek

Alle rechten voorbehouden

buddybooks.nl

Nu gaat het gebeuren

Lucas 1 : 5 - 25

Er klinkt geroezemoes op het plein voor de tempel. Alle priesters bidden.
'God, wie is vandaag aan de beurt? Wie mag naar binnen?'
Het is tijd om te loten. Wie zal het worden?
In een keer draaien alle hoofden zich naar dezelfde kant.
'Zacharias! Jij bent het!'

Zacharias loopt langzaam de trap op. Hij voelt zijn oude knieën.
Voor het eerst mag hij de heilige zaal in. Deze plek hoort bij God.
In zijn hoofd zegt Zacharias op wat hij precies moet doen.
Hij pakt voorzichtig de kruidenkorrels. Hij strooit ze op de hete kolen.
Dan ruikt hij. Het is heerlijk. De geur is een cadeau voor God.
Maar dan. Zacharias schrikt en stapt achteruit.

Een engel! Er staat opeens een engel in de heilige zaal!
'Je hoeft niet bang te zijn,' zegt de engel.
'God heeft je altijd horen bidden. Maar nu gaat het gebeuren.
Je vrouw Elisabet krijgt een zoon. Noem hem Johannes.
Johannes zal de mensen het grote nieuws vertellen: Gods Zoon komt eraan!'
'Maar...,' stamelt Zacharias. 'Hoe weet ik of dat waar is? Ik ben oud. Mijn vrouw is oud.'
'Ik geef je een teken,' zegt de engel.
'Vanaf nu kun jij niet meer praten. Totdat het zover is.'

Stap voor stap loopt Zacharias de trap weer af. Zijn hart bonst.
Het plein staat vol met priesters. 'Waar bleef je zo lang?'
Zacharias gaat rechtop staan. Er komt geen woord uit zijn mond. Het lukt niet.

'Waarom zeg je niets?' vragen de priesters.
Zacharias beweegt met zijn handen.
De ogen van de priesters worden groot.
'Er is iets gebeurd in de tempel!'
Ze kijken elkaar aan en weten het zeker.
'Het moet wel iets heel bijzonders zijn.'

Groot nieuws

Lucas 1 : 26 – 38 | Matteüs 1 : 18

Nooit. Nog nooit is Maria zo geschrokken.
Ze is gewoon aan het werk. En dan staat hij er zomaar. De engel.
'Maria, je hoeft niet bang te zijn. God heeft jou uitgekozen. Jij krijgt een zoon. Noem Hem Jezus.
Die naam betekent iets geweldigs: God redt.'

Maria knippert met haar ogen. Wat zegt hij nou?
De engel vertelt verder. 'Jezus is de Zoon van God. Hij zal Koning zijn. Voor altijd.'
Maria zoekt naar woorden.
'Maar hoe kan ik nou een baby krijgen? Ik ben nog niet getrouwd.'
'De Heilige Geest zal bij jou komen. Door de kracht van God krijg jij een kind.
En er is nog iemand die een baby krijgt. Je kent haar wel.'
Maria kijkt op.
'Je oude nicht Elisabet,' zegt de engel. 'Niemand dacht dat zij nog een baby kon krijgen.'
Maria slikt. 'God kan echt alles.'

Ze holt door de straat. Ze moet snel Jozef zoeken.
Ze gaan samen trouwen, dus dit moet hij echt horen.
Maar Jozef lijkt niet blij. 'Krijg jij een baby?'
'Ja, ja!' zegt Maria.
Jozefs wangen worden bleek. 'Van een andere man?'
'Nee... nee!'
Maria vertelt echt wat er is gebeurd. Maar Jozef snapt er niets van.
Hij staart geschrokken voor zich uit.
'Een baby. En we zijn nog niet getrouwd. Dit nieuws mag niemand horen.'

Maar Maria pakt thuis snel haar spullen. Ze zingt van binnen.
'Ik ga op reis. Ik moet Elisabet alles vertellen!'

Bijzondere baby's

Lucas 1 : 39 - 66 | Matteüs 1 : 19 - 25

Maria puft van de lange reis. Daar is eindelijk het huis van Elisabet. Moe stapt Maria naar binnen. 'Elisabet! Ik ben het, Maria!' 'Oe.' Elisabet legt snel haar hand op haar bolle buik. 'Mijn baby trapt! Zo blij is hij dat jij er bent. En zo blij dat jouw baby komt, Maria. Hij is de nieuwe koning. Alles klopt wat de engel zei.' Zacharias zegt niets. Dat lukt nog steeds niet.

Thuis ligt Jozef te draaien op zijn slaapmat. Maria krijgt een kindje. Van iemand anders. Nu kan hij toch niet meer met haar trouwen? Als de mensen dat horen... Lachen ze Maria dan uit? Of pesten ze haar weg? Eindelijk droomt Jozef. Hij ziet een engel. 'Trouw maar met Maria,' zegt de engel. 'Haar baby is van God, niet van een andere man. Door jullie kindje is God heel dichtbij. Jezus komt eraan om alle mensen te redden.'

En dan is het eindelijk zover. Maria komt weer thuis. Wat is haar buik gegroeid. Jozef knuffelt haar. 'Ik geloof je, Maria! Een engel heeft me verteld dat het waar is. Wij gaan trouwen, hoor!'

Bij Zacharias en Elisabet is het groot feest. De kleine Johannes is geboren. Iedereen komt kijken. Iedereen kletst en zingt. Behalve Zacharias. Hij zegt geen woord. 'Je moet de baby Zacharias noemen!' roepen de mensen. 'Net als zijn vader.' 'Nee, nee,' zegt Elisabet. 'Johannes heet hij.' 'Nou ja, zeg! Niemand heet zo in de familie. Zacharias, wat vind jij van dat rare idee van Elisabet?' Zacharias pakt een schrijfbordje. Letter voor letter schrijft hij erop: Johannes is zijn naam. En meteen voelt Zacharias het. Zijn stem is er weer. Hij roept het uit. 'Dank U wel, God! U bent geweldig!'

Alles is vol

Lucas 2 : 1-7

Er dreunen Romeinse soldaten door de straat. 'Opschieten!' brullen ze. Jozef heeft zijn kaken op elkaar. Het is zo gemeen! De soldaten doen of ze hier de baas zijn. Ze pikken alles in. En als je niet luistert... 'Wil je soms een pak slaag?' schreeuwt een soldaat. 'Nee? Treuzel dan niet zo!' Jozef draait zich om. Hij holt naar huis.

'Op reis?' schrikt Maria. 'Dat meen je niet!' Jozef kijkt moeilijk. 'Het moet.' Achter hem klinkt het schreeuwen van de soldaten. 'De keizer wil tellen over hoeveel mensen hij de baas is. Hoe meer mensen, hoe meer geld hij kan verdienen. Want zijn soldaten zorgen er wel voor dat iedereen betaalt.' Tranen prikken achter Maria's ogen. 'Kan de keizer ons *hier* niet tellen?' Jozef zucht. 'Iedereen moet naar de stad waar zijn familie vandaan komt.' Maria voelt aan haar dikke buik. 'Maar jouw familie komt uit Betlehem. Dat is wel honderd kilometer lopen!'

Het zand schuurt tussen hun tenen. En ze stoten hun voeten aan de stenen. Maar Jozef en Maria moeten door. Ook al is het bijna niet vol te houden voor Maria. Het wordt drukker onderweg. En dan... Eindelijk. Betlehem. Maria kan wel huilen, ze zijn er.

Jozef probeert een weg tussen de mensen te vinden. 'Waar moeten we ons laten tellen?' vraagt iemand. Er wordt geduwd en gescholden. 'Waar is een herberg?' 'Alles is vol!' schreeuwt iemand.

Jozef staat stil. Alles vol? Nee, dat mag niet waar zijn! Maria moet nu echt rusten. 'Maria, het komt goed!' zegt Jozef snel. 'Ik vind wel wat. God helpt ons vast. Ik...' Dan draait hij zich om. 'Wat doe je?'

Maria kreunt. Ze grijpt naar haar buik.

Bij de beesten

Lucas 2 : 6-7

‘We moeten een herberg vinden!’ roept Jozef uit.
Zijn roep verdwijnt in het geluid van de mensen.
Maria kan bijna niet meer lopen. Jozef trekt haar voorzichtig mee verder Betlehem in.
Hij bonst op een deur. En nog een. ‘Hebt u plek?’
Steeds schudt iemand met zijn hoofd. En elke keer gaat de deur dicht.
Maar Jozef geeft niet op. Weer een bons. Weer een nee.
‘Alstublieft!’ smeekt Jozef. ‘Mijn vrouw. Onze baby.’
Achter hem leunt Maria tegen de muur.
‘Ik zit echt vol,’ zegt de man met een zucht. ‘Er is nergens nog plek voor jullie, denk ik.’
Jozef ziet dat Maria pijn heeft. ‘Meneer! Alstublieft!’

Moedeloos gaat de blik van de man opzij. ‘Het enige dat ik heb is... dat daar.’
Jozef kijkt. Wat is dat? Een hok, een stal?
De man haalt zijn schouders op. ‘Het is voor mijn beesten.’
‘Dank u,’ hijgt Jozef. ‘Maria, kom.’

Jozef probeert niet op de dieren te letten.
En dat het hier zo stinkt, kan hem ook niet schelen.
Vlug schuift hij stro bij elkaar. ‘Ga maar liggen, Maria.’
Nu mag de baby komen. Nee, wacht!
Jozefs ogen schieten door de stal. Een wieg. Hij heeft geen wieg!
Plotseling ziet Jozef iets staan. Een vieze voerbak.
Jozef gooit hem leeg en vult hem met stro.
Maria heeft zelfs een paar doeken. Alles is klaar voor baby Jezus.

En dan wordt het nacht.
Het is stil in Betlehem. Bijna stil. Want ergens huilt opeens een baby.
Jezus is geboren.